

og familiepolitik, er der for Venstre tre hovedpunkter, som må være udgangspunktet.

For det første: Hvad ønsker forældrene? For det andet: Hvad ønsker børnene? Og for det tredje: Hvilke samfundsværdier ønsker vi at fremme i forbindelse med familiepolitik?

Til belysning af det første vil jeg tillade mig at tage udgangspunkt i BUPL's rapport fra oktober 1994 om børnefamiliens holdning til familiepolitik. Her har man spurgt 502 børnefamilier, om man seriøst vil overveje at passe børnene hjemme mod en økonomisk kompensation. 49 pct. sagde ja, 49 pct. sagde nej, og så var der 2 pct., som ikke vidste, hvad de ville.

Så vil nogle måske sige: Jamen det, at der er 49 pct., der gerne ville passe børnene hjemme, hvis det var økonomisk muligt, kan vi ikke regne med i en undersøgelse med så begrænset et antal familier.

Jeg vil dog alligevel vove at påstå, at netop med hensyn til interessen for forældreorlov – uanset at Venstre har den holdning, at den forældreorlov, vi har, burde være med genbesættelse og burde tage andre hensyn – er det sikkert og vist, at interessen hos forældre for at få mere tid sammen med deres børn er uomtvistelig.

Hvad ønsker børnene så? Ja, børnenes ønsker er indiskutable. De fleste børn ønsker at blive passet af forældrene, og i hvert fald siger alle undersøgelser, at børn ønsker mere tid sammen med forældrene.

Venstres konklusion på disse ting er, at der i virkeligheden er stor disharmoni mellem disse ønsker hos børn og forældre og den politik, der føres. De tilbud, som samfundet giver, er institutionspasning, kommunal dagpleje og privat dagpleje, og det er altså de tilbud, som henvender sig til de 49 pct., som aldrig kunne tænke sig at passe deres egne børn. Dem skal der selvfølgelig også være plads til, og det er klart, at kvaliteten af den pasning af børnene skal være i top.

Men for Venstre er det af afgørende betydning at få ændret politikken på området, så det at passe egne børn bliver et reelt valg. Venstre ønsker, at pengene skal følge barnet og ikke institutionen.

I første omgang ønsker vi, at kommunerne får mulighed for at udbetale et beløb til forældre, som gerne vil passe egne børn eller selv sørge for privat pasning frem for at efterspørge offentlig pasning.

For Venstre er det vigtigt, at forældrene får valgfrihed, og at man ikke forringer de offentlige tilbud; det kan godt harmonere. Vi synes, at

de, der vil passe deres egne børn, skal have mulighed for at få ønsket opfyldt.

Venstre håber, at en reform på hele dette område har og kan finde et flertal i Folketinget.

Jeg håber, at Socialdemokratiet i løbet af den kommende fornyelsesproces, som jeg i dagspressen kan se at partiet skal igennem, vil komme til den erkendelse, at standardløsninger hører industrisamfundet til, og at i det moderne servicesamfund er valgfrihed og selvbestemmelse krævet. Venstre ønsker at lytte til det krav.

Vi ønsker ikke tvang til frihed. Derfor skal vi også være med til at sikre spændende pasningsmuligheder i det offentlige regi. Vi vil ikke lade udviklingen gå i stå på det punkt. Vi vil gerne være med til, som også hr. Jan Petersen fremdrog, at udvikle de kreative pasningsmuligheder, de kreative løsninger, som der jo i meget lang tid har været en utrolig god udvikling i.

Vi vil selvfølgelig også være med til kvalitet, og vi mener, at vi måske ved fælles hjælp kunne lægge et arbejde i det. Det er et væsentligt område, vi beskæftiger os med, når vi taler om kvalitet, selv om synspunkterne med hensyn til, hvad der er kvalitet, kan være meget forskellige.

Et andet væsentligt element for at skabe mulighed for at bygge gode og trygge rammer op for forældre og børn er adgang til mere fleksibel arbejdstid, herunder deltidsarbejde. Det vil af Venstre blive betragtet som en ansvarlig og tiltrængt fornyelse af mulighederne for et rigt familieliv, hvis arbejdsmarkedets parter kan nå til enighed om et sådant gennembrud på dette punkt. I virkeligheden synes jeg ikke, arbejdsmarkedets parter, når det drejer sig om de to elementer fleksibilitet i arbejdstiden og deltidsbeskæftigelse, har taget særligt bestik af de ønsker og opfordringer, der kommer mange steder fra.

Venstre vil derfor gerne opfordre regeringen til at tage initiativer til samtaler med parterne, og de skulle gerne kunne føre til et resultat, der kunne være til gavn for børnefamilierne på dette punkt. Det vil være en nydannelse, og det vil være i tråd med en udvikling, hvor det enkelte menneskes ønsker og behov kommer i centrum. En logisk konsekvens af en sådan ændring vil efter vores opfattelse være, at det også vil være til gavn for den enkelte virksomhed.

En sådan udvikling vil kræve ændrede institutionsløsninger, som er tilpasset udviklingen på et arbejdsmarked, som gerne skulle udvise større fleksibilitet. Og jeg vil gerne sige, at skulle det lykkes at få en sådan udvikling – hvad jeg